

Bécsből nézve

És a bécsi iparművészeti múzeumban látott több száz éves bútorok, a Spiegel utcai régiségkereskedések üvege mögül kinéző antik tárgyak, mintha az ő kedvéért, az ő rendezésében láttam volna mindezt, a tárgyak hallgatása, az övé, és a Tóth Menyhért festmény, olyan – tegnap láthattam utoljára. A kinti idő, mintha avarégetés lenne.

az olvasó

a téboly évéből nem
maradt más vele,
csak ami senkié sem,
a saját neve.

az épületről

a könyvekre nincs megbocsátás, kivezetni,
adta parancsba és kivezették. szemközt
a tükörpalota ovális ablakából
folydogált a közöny, a többi néma nézte.
a büntetés után a maradékkal
beszórták a vidéki és városi törvényt,
azóta áll és szigorúbb árnyék
dőlésszögében halk füst a székesegyház.

az olvasóhoz

ki olvasni tanul, felejtse bizalomból,
az olvasás öröme, nincs olyan, helyén
fehér lepel, le és felfedve
a változó világ. a betű kövér
gyomrában ott a bökkenő. tanuld meg,
olvasóm, a felejtés világos ablakú
szanatóriumában fekszik az összes
igető, igekötő, a beszéd hangszálain
lebeg a lényegből és hallgatásból
összefolytatott úton közlekedő öröm.

a betűk bőréből hideg csorog.

Tótfalusi Kis Miklós naplója

Peres magyarjaim szeretgetése
alól nincs szabadság. Maradni veszteg,
azt kellett volna ott Angliában.
Örök betűim hanghordozása
a fájdalom, szorongás és a nagy baj.
A betegség nem távozik a házból, jó hazám
gyötör és eltemet. Önző, gonosz magyar
hol vagy Európádtól ? ! Kárpát – Kelet
az ország sok vidéke. Babonásan
a szép tehetség ellen fordulsz, az egek
Ura veszejtsen el. Lassacskán csak írás
marad utánam. A betűre tesz a nép,
a sírba a magyar.

Ayhan Gökhan (Budapest, 1986): nős, Zuglóban él. Versekét, „újságrecenziókat” ír. Első verseskötete a József Attila Körnél jelent meg 2010-ben, *Fotelapa* címmel. Kedvenc írói Kosztolányi Dezső, Heltai Jenő és Lakatos Menyhért.